

INIMENE

AIVAR MÄE:

Mina olen paadunud optimist ja unistan, et Paide linna elanikkond kümne aasta jooksul kahekordistub, on tohutult avatud noortele peredele.

Muretsemise pärast ei muretse

BIRGIT ITSE

Paide aukodanik Aivar Mäe ei muretse seepärast, et tal on palju tööd. Ka muret ligi poole tuhande alluva või Paide tuleviku pärast võtab ta talle omase optimismiga.

Mis juhtus sel hetkel, kui saite Järva Teatajalt teada, et olete Paide aukodanik.

Olin parasjagu Tallinna–Tartu maanteel möödasoitu tegemas. Ma esimese hooga ei saanud aru, sest *hands free* oli katkestus. Pidin peaaegu kraavi sõitma.

Olin pool tundi varem tulnud volikogu istungilt ja veidi masendunud, sest mulle tundus, et volikogu liikmed ei haakunud eriti.

Esitasin endale küsimuse, mis ma siin teen üldse. Aeg-ajalt küsin ikka endalt, miks ma siin olen, mis on mu sõnum ja kas mul on ka mingi eesmärk või ma lihtsalt käin siin. Tundus kuidagi tühi tunne ja siis äkki selline kõne.

Mõtlesin siis, miks nad kohe volikogus ei öelnud. Aga kokkuvõtteks – väga hea tunne oli. Kes ei tahaks pai saada?

Paide kultuurikeskuses on koos Paide inimestega suur töö tehtud. Lihtne on maja laiendada ja korraga kõik korda teha. Tuba toa kaupa plaanida ja ruutmeetri kaupa remontida on palju keerulisem.

Neli aastat oleme rabelenud, neli viis aastat veel ja siis on kultuurikeskusel uus nägu.

See on uskumatu, kuidas me selle publiku fuajee ja saali korda saime! Hoidsime saali kinni ju ainult nädal aega. Selle ajaga käis saali remont, sealhulgas toolide vahetus.

Paide inimesed tulid hästi kaasa, aitas ka kutsehariduskeskus ja Sadolin tuli värviga. Kõik toimis nagu kellavärk.

Mul on hea meel, et hetkedel, kui mõni samm tundus mõttetu, läksime julgelt edasi. See on vilja kandnud.

Nüüd on teil kultuurikeskuses oma tool ka.

Tegelikult olin selle vastu, sest olen nagunii suurema osa ajast lava taga. Aga kui see on ette nähtud, ega ma siis tagasi ka lükka. Kui Estonia tuleb mängima, siis ma vaatan ikka etendusi. Vaatan ka teenindust ja kõike muudki.

Kui tihti on teil aega istuda rahvusoperis publiku seas ja nautida etendust töökohustustele mõtlemata?

Mitte kordagi pole olnud sellist võimalust. Saalis istun kogu aeg, aga mitte närveerida ega mitte otsida vigu – seda juhust pole veel olnud.

Olgu tegemist Rahvusoperi Estonia etendusega Paides või Paide kultuurikeskuse hooaja avamisega (pildil), rahvusoperi peadirektor Aivar Mäe on alati kohal. DMITRI KOTJUH

Kui etendus v pole seotud meie teatriga või on kuskil mujal, siis ikka on. Käin hästi palju draamatükke vaatamas ja kontserdil.

Kontsertidest rääkides oli viimane «Joonase lähetamine» Arvo Volmeri interpreteeringus, mis oli tõeline elamus. Et olen olnud selle teosega seotud 1994. aastast saadik, oli see mulle seni võib-olla mõnevõrra koormav ja häiriv, aga nüüd sain esimest korda rahulikult kuulata.

Kuidagi väga õige tundus see, mis lavalt tuli, ja muidugi väga kvaliteetne. See oli võimas elamus.

Tavainimesel on töökoormuse norm 40 tunni nädalas. Kas teie töötunnid mahuvad sinna sisse?

Mina olen tavainimene. Tegelikult ma tunde ei loe. Etendused lõpevad tavaliselt kell 22.30, etenduse mahavõtmine kestab veel poolteist tundi.

Siis võivad tulla veel turvafirmade kõned, et kuskilt ei ole uks või aken kinni. Tegelikult oled rattas kogu aeg, lihtsalt öösel on pisut rahulikum.

Kas praegu, neljapäeva hommikul kell pool kümme, on aega hommikukohvi nautida või istute juba töölaua taga?

Olen ammu teatrimajas, istun oma laua taga, vastan kirjajadele. Kohvi joon ka, jah. Selline

hommikune rutiin. Kunstiline pool lõpetab küll õhtul hilja ja saabub majja hommikul üheistkümmene paiku, aga administratiivüksus alustab hommikul kell üheksa ja siis pean olema kohal. Töötada tuleb kahes suunas.

Kuidas siis üldse puhatate õnnestub?

Kuigi räägitakse, et mehed töötavad ennast surnuks, siis mina seda ei usu. Mehed on nõrga teravise, aga mehed on ka väga alalhoidlikud, ettenägelikud ja palju nad ennast ei koorma. Mina olen üks nendest.

Kuigi jääb mulje, et tegemist on tohutult palju, suudan aega reguleerida nii, et kõik saab tehtud ja jõuab ka puhata. Meeskond on hea, ülesanded on delegeeritud. Tänapäeva infotehnoloogia võimaluste juures saab otsuseid langetada ükskõik kus. Ei ole see elu nii keeruline midagi.

Kui mind ennast majas pole, olen nii-öelda pildiga majas ehk kui etendus käib, on mul kogu aeg arvutis pilt ees. Kogu tegevus on mulle nähtav sõltumata sellest, kus parajasti viibin.

Vastutustunne on vist selle nimi? Või on see professionaalne kretinism?

Mis saab siis, kui tuleb tahtmine juhe seinast välja tõmmata?

See tahtmine tekib siis, kui kirsutakaas pealt kinni läheb. Patareisid laen maakodus, aga see ei

tähenda, et olen kättesaamatu.

Asendamatu inimesi küll pole, aga kui oled võtnud töö, oled võtnud vastutuse. Minu alluvuses töötab ligi 500 inimest. Nende heaolu pärast tuleb muret tunda, muret tuleb tunda kunsti pärast, mis lavalt esitatakse, ja tuleb olla kättesaadav.

Kui tekib pidevalt vajadus juhet seinast välja tõmmata, tuleb valida teine eriala.

Millised on perekond Mäe traditsioonid, mil töö jääb kindlalt tagaplaanile?

Meie pere väga konservatiivne pole, aga nagu ikka eestlased, istume koos jõulude ajal ja tähistame sünnipäevi.

Et pere on suhteliselt liikuv, tuleb ette ka hetki, kus me kokku ei saa. Midagi pole teha. Piinlik tunnistada, aga viimased 20 ja rohkem aastat olen jõulu esimesel ja teisel pühapäeval kodust eemal. Jõululaupäeval olen siiski kodus.

Pesamuna Mikk on muusikuna tuntud. Milline on teiste laste suhe muusikaga?

Muusiku jälgedesse pole ma lükanud ühtki last, aga muusikalist alusharidust omavad kõik. See on vajalik silmaringi laiendamiseks ja hinge avamiseks. Aga muusikuna nad ei tööta. Mari on finantsjuht ja Mart on vanemaudiitor, Mikk õpib Tallinna ülikoolis.

Milliseid õpetussõnu te Mikule superstaarikonkursi ajal jagasite?

Arvestades tänapäeva noorsugu ja mõeldes, kas ma ise oleks soovinud kuulda isa õpetussõnu tol ajal, kui osalesin saates «Kaks takti ette», on minu seisukoht võimalikult vähe sekkuda.

Selles eas on inimene iseteadlik. Mõningaid asju kohendasin, nagu tekst ja sõnaväljed, aga laulude valikuga tegeles ta ise.

Ka praegu, kus ta osaleb «Su nägu kõlab tuttavalt» saates, ei ole ma teadlikult teda torkinud. Ma isegi ei tea, keda ta matkib.

Saateid ikka vaatate?

Muidugi! Kohale ma ei lähe kunagi, aga telekast ikka vaatan. Ja närveerin. See igapäevapäevane närveerimine löi elu rütmist välja. Olen lavalt käinud aastakümneid ja tunnen end seal väga hästi. See on uskumatu, aga kodus teleka ees istuda on äärmiselt kehv tunne. Ma ei suuda paigalgi olla, käin mööda tuba ringi. Polegi enne end nii tundnud.

Aeg, mil mina seda leiba sõin, ja praegune muusiku elu on pisut erinev. Praegu on tööd vähem, aga läbi lüüa raskem. Lauluoskus pole tänapäeval enam nii oluline, sest on võimalik igat inimest tehnoloogia abil laulma panna. Ka seda, kes viisi ei pea.

Praegu on ka kunagiste tuntud ansamblite taas-tulekud väga levinud. Vitamiiniga pole sellest juttu olnud?

On pakutud palju, aga las see jääb sinna, kus ta oli. Oma aega ja keskonda. Praegu, 21. sajandil, hakata kõike üles upitama – mina sellel mingit mõtet ei näe, kuigi neid vanu mehi on tore laval vaadata.

Millised on teie unistused?

Paides olen mõne kohaliku peale väga kurjaks saanud, kui nad kasutavad Paide kohta väljendeid,

AIVAR MÄE

Sündinud 12. mail 1960.

Hariduskäik: 1979–1985 Tallinna riiklik konservatoorium, muusikapeda-googika.

1976–1979 Tallinna muusikakeskkool, klarnet.

Ametikäik: Alates 2009 Rahvusoperi Estonia peadirektor. Töötanud ka Eesti Kontserdi ja Vanemuise direktorina, juhatanud Eesti muusikaühingu kooriosakonda, rahvakultuuri arenduskeskuse muusikaosakonda ning olnud Tapa tarbijate kooperatiivi orkestrant.

Perekonnaseis: abielus, kolm last.

Hobid: 1993. aastal loodud Arsise kellade ansambel

Tunnustused: 1997, 1998, 2002 Eesti kultuurkapitali helikunsti sihtkapitali aastapremia 2002 Pärnu aasta mees 2003 Valgetähe V klassi teenetemärk 2006 Tartu linna medal 2010 Kaarel Saha preemia 2012 välisministeeriumi kultuuripremia 2015 Paide linna aukodanik

mida ei tohiks. Mina olen paadunud optimist ja unistan, et Paide linna elanikkond kümne aasta jooksul kahekordistub, on tohutult avatud noortele peredele.

Et Paides on oma teatritrupp, mis töötab kultuurikeskuses, millele ehitatakse juurde neljas korrus. Paide muusikakool saab täiesti uued ruumid kultuurikeskuse kolmandal ja neljandal korrusel ning uue klaveri, mis paikneb kultuurikeskuse kamersaalis. Paide muutub viiendaks tõmbekeskuseks Eestis.

Unistan ka, et Estonia teatril hästi läheks. Ja peamine, et Eesti riigil hästi läheks. Imestan, kuidas me ei oska hinnata seda, mis meil käes on. Oleme selle kõik saavutanud paarikümne aastaga. Kust see virin tuleb? Mina olen rahul ja uhke, et elan Eestis. Tuleb natuke väljas käia, siis oskavad siin olevat hinnata.

Isiklikus elus unistan, et lastel kõik hästi läheks. Eks ole tehtud ka üht-teist, emotsioone on palju. Enese peale ma vist ei mõtle praegu. Lastele mõtlen küll ja lastelastele, keda veel pole. Arvan, et hetkel, kui vanaisa tiitel tuleb, võtaksin kindlasti natuke aega ma ja pühendaksin lapselapsele.

TÜHJENDUSMÜÜK!

Nägemise kontroll prillitellijatele TASUTA!
13., 16., ja 27. oktoober
KÕIK RAAMID SOODUSTUSEGA!
Eelregistreerimine telefonil 385 0767
E - R 8.30 - 17.30
L 9.00 - 14.30
Alates 06.10 asume uuel aadressil
Pärnu 6, Paide
Eesti Optik
Täpsemad kampaania reeglid kauplustest! www.optika.ee